

РЕШЕНИЕ

№ 39

гр. Нова Загора, 08.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НОВА ЗАГОРА в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГАЛИНА Р. ЗЛАТЕВА

при участието на секретаря ИРЕНА Н. РАЙЧЕВА
като разглежда докладваното от ГАЛИНА Р. ЗЛАТЕВА Гражданско дело № 20232220101573 по описа за 2023 година

Постъпила е искова молба от „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД, със старо име „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД с ЕИК 203037835, със седалище и адрес на управление гр.София, ул.“Рачо Петров Казанджията“ № 4, вх.А, ет.5, представлявано от изпълнителните директори И.Л.П. и Б.Я.Я., чрез адв.И. М. Л. – АК София, с адрес за съобщения и кореспонденция: ***** срещу Д. В. Д. ЕГН ***** с адрес ***** с правно основание чл.422, вр. чл.414, вр. чл.415 от ГПК, чл.183, вр. чл.200 от ЗЗД и чл.86, вр. чл.84 от ЗЗД и цена на иска: 499.60 лева / по чл.183, вр. чл.200 от ЗЗД/ и 129.21 лв. /по чл.86, вр. чл.84 от ЗЗД/. Ищецът моли ответника да бъде осъден да заплати разноските по представения списък с разноски по чл.80 от ГПК, който включва направените от тях разноски по настоящото и по заповедното производство по ч.гр.д.№ 536/ 2023г. на НЗРС.

Исковата молба отговаря на изискванията на чл.127 и чл.128 от ГПК.

В нея ищецът твърди, че предприел действия за събиране на дължимите суми, описани по-горе, подавайки заявление по чл.410 от ГПК за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение и изпълнителен лист. НЗРС образувал ч.гр.д.№ 536/ 2023г. по своя опис, в което производство била издадена Заповед за изпълнение срещу длъжника Д. В. Д. и „Фонд за гарантиране на задълженията на физическите лица“ ЕООД, с която били осъдени да заплатят солидарно на ищеца посочените суми. В законоустановения срок само ответникът депозирал възражение по чл.414 от ГПК.

Вземането за главница произтича от договорните отношения между страните. На 12.06.2019г. бил сключен Договор за продажба на изплащане № 505496339 между ответника и „Мобилтел“ ЕАД /сега „А1 България“ ЕАД/ с ЕИК 131468980. С него Д. В. е закупил

Апарат Dell Insp 15 3581 15,6FHD/i3/4GB/1TB/W10 със сериен номер: 5TJB1W2. Съгласно т.10.2.1 от договора купувачът се задължил да заплати продажната цена на вещта, съобразно погасителен план, но поради неплащане в срок той бил прекратен предсрочно на основание т.12.3. Непогасената сума до края на срока на договора в размер на 499.60 лв. станала предсрочно изискуема.

На 07.11.2014г. между „А1 България“ ЕАД ЕИК 131468980 и „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД с ново име „Мъни Плюс Корп“ ЕАД ЕИК 203037835 бил сключен договор за поръчителство, съгласно който ищецът се задължавал да обезпечи задълженията на абонатите на „А1 България“ ЕАД по договор за продажба на изплащане. Поради липса на доброволно плащане от страна на длъжника той заплатил на дружеството-продавач на 13.11.202г. сумата от 499.60 лв, която се дължала по договора за продажба на изплащане от 12.06.2019 година. Плащането било направено след отправена покана от страна на кредитора към поръчителя съгл. т.2.2.3 от договора за поръчителство. В приемо-предавателен протокол № 293/ 05.04.2020г. между страните, съдържащ списък с абонати и размера на просрочените им задължения, е посочен ответника на стр.2 от същия. Съгласно т.2.2.6 от договора за поръчителство се съставя справка /приемо-предавателен протокол/ след извършено плащане, който съдържа списък на абонатите, за които на 13.11.2020г. ищецът е изпълнил задълженията. Съставен бил Приемо-предавателен протокол № 329/ 06.01.2021г., в който ответникът присъствал на стр.2 и било съставено платежно нареждане № 125PN-0000004134/ 13.11.2020. На ответникът било изпратено уведомление за встъпване в дълг по чл.143 от ЗЗД, с което бил информиран, че считано от 13.11.2020г. задълженията му са прехвърлени на ищеца.

На 28.07.2022г. бил сключен Договор за встъпване в дълг между „Мъни Плюс Корп“ ЕАД ЕИК 203037835 и поемателя „Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица“ ЕООД, с който първото дружество приема второто като съдлъжник за заплащане задълженията на физически лица, произтичащи от Договора за поръчителство от 07.11.2014г. между „А1 България“ ЕАД ЕИК 131468980 и „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД с ново име „Мъни Плюс Корп“ ЕАД. Поемателят се задължил да заплаща задълженията, произтичащи от цитирания договор, вкл. и на длъжника Д. В. Д. под № 1278 в Приложение № 1, в срок от един месец от подписването на договора за встъпване в дълг.

Към момента на подаване на исковата молба поемателят „Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица“ ЕООД не е заплатил задължението на ответника, поради което искането за издаване на заповедта за изпълнение било за солидарното осъждане на двамата да заплатят дължимата сума.

Относно акцесорния иск в размер на 129.21 лв. искането, произтича от изпадането в забава на ответника от деня на изпълнение на задължението. Сумата представлява мораторна лихва за забава за периода от датата на плащане на главницата от заявителя „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД на „А1 България“ ЕАД – 13.11.2020г. до 01.06.2023г.

Ищецът моли съда да постанови решение, с което да приеме за установено, че Д. В. Д. ЕГН ***** дължи на „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД с ново име „Мъни Плюс

Корп“ ЕАД ЕИК 203037835, **сумата от 499.60 лв.**, представляваща неизплатена от Д. Д. сума по Договор за продажба на изплащане № 505496339 от 12.06.2019г., която сума е заплатена от ищеца в качеството му на поръчител на „А1 България“ ЕАД по Договор за поръчителство от 07.11.2014г., както и **сумата в размер на 129.21 лв.** – мораторна лихва за забава за периода от 13.11.2020г. до 01.06.2023г., ведно със законната лихва върху главницата за периода от подаването на настоящото заявление до окончателно заплащане на дължимата сума.

Ответникът в срока по чл.131 от ГПК не представя писмен отговор по предявения срещу него иск. Не се явява в първото по делото открито съдебно заседание и не изпраща представител, както и не е депозирал молба да се гледа в негово отсъствие. С оглед на това и съобразно становището на процесуалния представител на ищеца адв.И. Л. е поискал постановяване на неприсъствено решение.

По делото са ангажирани писмени доказателства.

Съдът, след като прецени твърденията на ищцовото дружество и събраните по делото доказателства, намира че са налице условията за постановяване на неприсъствено решение по реда на чл. 239, ал. 1 вр. с чл. 238, ал. 1 от ГПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 238, ал. 1 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска. В настоящия случай ищецът, чрез пълномощника си е направил искане за постановяване на неприсъствено решение при наличие на посочените предпоставки.

Нормата на чл. 239, ал. 1 ГПК, предвижда, че съдът постановява неприсъствено решение, когато: 1. на страните са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването им в съдебно заседание; 2. искът вероятно е основателен с оглед на посочените в исковата молба обстоятелства и представените доказателства или вероятно е неоснователен с оглед на направените възражения и подкрепящите ги доказателства.

При така изложената фактическа и правна обстановка съдът намира, че са налице условията за уважаване на предявения иск, чрез постановяване на неприсъствено решение по спора по реда на чл. 239, ал. 1 вр. с чл. 238, ал. 1 ГПК.

Аргументите в тази насока са следните:

В срока за отговор по реда на чл. 131 ГПК ответникът не е представил такъв, като последиците са му били изрично съобщени с нарочно съобщение. На следващо място ответника не се е явил лично, не е изпратил и представител в първото съдебно заседание, въпреки редовното си призоваване, както и не е направил искане за разглеждане на делото в негово отсъствие - арг. чл. 238, ал. 1 ГПК. Съдът намира, че предявеният иск е вероятно основателен, с оглед посочените в исковата молба обстоятелства и представените доказателства - арг. чл. 239, ал. 1, т. 2 от ГПК.

От приложеното към настоящото дело ч.гр.д.№ 536/2023 г. по описа на РС-Нова Загора е видно, че въз основа на заявление по реда на чл. 410 ГПК в полза на дружеството ищец, срещу ответника, е била издадена заповед за изпълнение за процесните суми, представляващи парично задължение за главница в размер на 499.60 лв, която се дължала по договор за продажба на изплащане и лихва в размер на 129.21 лв., произтичаща от изпадането в забава на ответника от деня за изпълнение на задължението. Предвид връчването на заповедта по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК, съдът е дал указания на заявителя да предяви вземанията си за установяване в исков процес.

Съдът, след като се увери, че на страните са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването в съдебно заседание, както и че исковите са вероятно основателни с оглед посочените в исковата молба обстоятелства, представените писмени доказателства, намира, че са налице предпоставките за постановяване на неприсъствено решение, поради което така предявените искове следва да бъдат уважени изцяло.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че предявеният иск следва да бъде уважен изцяло, като бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 499,60 лева (четиристотин деветдесет и девет лева и 60 стотинки), представляваща главница, ведно със законна лихва за период от 05.06.2023 г. до изплащане на вземането и сумата 129,21 лева (сто двадесет и девет лева и 21 стотинки), представляваща лихва за период от 13.11.2020 г. до 01.06.2023 г.

С оглед изхода на делото ищцовата страна има право на разноски, за което е направила изрично искане. В съответствие с възприетото в т. 12 на ТР 4/2014 г. на ОСГТК на ВКС, следва съдът в настоящето исково производство да разпреди разноските и във воденото преди това заповедно такова. Ето защо ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцовото дружество сумата от 850 лв. /разноски по двете дела/, от които сумата от 50 лева за заплатени държавни такси, а сумата от 800 лв. за адвокатско възнаграждение по двете производства.

Водим от горното, съдията

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД, ЕИК 203037835, със седалище и адрес на управление гр.София, ул.“Рачо Петров Казанджията“ № 4, вх.А, ет.5, представлявано от изпълнителните директори И.Л.П. и Б.Я.Я. и **Д. В. Д.** ЕГН ***** с адрес *****, **ЧЕ ВЗЕМАНЕТО НА „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД ЕИК 203037835, със седалище и адрес на управление гр.София, ул.“Рачо Петров Казанджията“ № 4, вх.А, ет.5 за сумата от 628.81 лева, от които 499,60 лева (четиристотин деветдесет и девет лева и 60 стотинки), представляващи главница и 129,21 лева (сто**

двадесет и девет лева и 21 стотинки), представляващи лихва за период от 13.11.2020 г. до 01.06.2023 г., ведно със законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение от 05.06.2023 г. до окончателното плащане на дължимото против Д. В. Д. ЕГН ***** с адрес *****, СЪЩЕСТВУВА.

ОСЪЖДА Д. В. Д. ЕГН ***** с адрес ***** да заплати на „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД ЕИК 203037835, със седалище и адрес на управление гр.София, ул. „Рачо Петров Казанджията“ № 4, вх.А, ет.5, сумата от 850 лева (осемстотин и петдесет), представляваща направени от ищеца разноски по настоящото дело и по ч. гр. д. № 536/ 2023 г. по описа на РС – Нова Загора.

Решението е постановено при условията на неприсъствено такова, поради което и по аргумент на чл. 239, ал. 4 ГПК не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Нова Загора: _____